

ципитъ на тази реалност, и какъ може да се измѣни нашиятъ животъ отъ врѣмененъ къмъ вѣченъ, да стане живогътъ ни хармониченъ. Нѣкои казватъ: толкова години вървимъ по този пѣтъ и не виждаме никаква реалностъ. — Методътъ ви е кривъ. Любовь къмъ Бога, нищо повече! И чудно е, хора, които подържатъ, че сж излѣзли отъ Бога, да казватъ, че не могатъ да любятъ Бога. А колко е естествено за дѣтето да люби майката! Тази любовь е толкова естествена, толкова проста! Азъ ще ви дамъ едно изяснение, въ какво се състои Божията Любовь и въ какво — човѣшката любовь. Любовьта къмъ хората мяза на слѣдната картина: вѣтъ е студено, снѣгъ, буря, стѣгате си воловетъ да идете въ балкана, дѣто прѣкарвате 1—2 часа. Натоваришъ колата, докарашъ дърва въ къщи, но ржцѣтъ ти измръзватъ. Туришъ тѣзи дърва на огнището и казвашъ: много приятно е! А, дръвца, дръвца, хубаво нѣщо е да ги имашъ! Това е човѣшката любовь. Но тѣзи дърва изгарятъ. Отвѣтъ е все студено. Въ Божествената Любовь процесътъ е обратенъ. Тамъ впрѣгане на волове нѣма. Кола нѣма. Ти ще излѣзешъ навѣтъ на слънце: ще туришъ гърба си на слънце и ще се понагрѣешъ. При слънцето не ти трѣбватъ нито кола, нито дърва. Понапечешъ се и казвашъ: слава Богу, тукъ е безъ трудъ. Питамъ тогава: коя наука е по-лесна, кое е по-хубаво — да ходишъ въ гората съ воловетъ си, или да си грѣешъ гърба напразо на слънце?—Първото е съ разноски, а второто — безъ пари. Слѣдователно, тази философия е износна, безъ разноски.

И тъй, любовь къмъ Бога — това е най-естественото положение, въ което насъ сж ни заблудили. Не, съ Бога трѣбва да се занимаваме, но не тъй, както Го търсимъ. Не се търси така Господъ. Какъ се търси, азъ нѣма да ви казвамъ, понеже вие знаете. Ще бжде смѣшно отъ моя страна, да казвамъ на онази мома какъ да люби своя възлюбенъ! Какъ да любимъ Бога? Вие знаете. И това, което знаете за Бога, 'бѣлѣжете го. И тогава ще ви кажа: несте далечъ отъ царството Божие.

Бесѣда, държана на 9.IX 1923 год.